

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/12/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201127
Dátum vydania rozhodnutia:	16.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013201127.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a sudcov JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: X.. Q. D., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX, O., právne zastúpeného JUDr. Miroslav Bogdalík, advokát so sídlom Bajzova 8, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-21/2013 zo dňa 11. apríla 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/155/2013-50 zo dňa 5. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/155/2013-50 zo dňa 5. decembra 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-21/2013 zo dňa 11. apríla 2013 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. v r a c i a správnomu orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Miroslava Bogdalika, advokátka so sídlom Bajzova 8, Bratislava, trovy konania vo výške 135,76 € do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobca, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-21/2013 zo dňa 11. apríla 2013 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým žalovaný potvrdil personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 38 zo dňa 26. januára 2009 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVJS SR, Železničnej polície (ďalej len, „zákon 73/1998 Z. z.“) pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti, keď jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom a dostatočne zistil skutočný stav veci. Zo zadovážených dôkazov je preukázané, že žalobca dňa 10. decembra 2008 o

07.30 hodine vykonával štátnu službu ako zástupca riaditeľa a súčasne ako riaditeľ ÚJKP OR PZ v O. pod vplyvom alkoholu, čo bolo potvrdené výsledkami dychovej skúšky prístrojom Alco-Senzor IV CM, výrobné číslo: 058926, kedy v čase od 10.38 hodiny mal namerané v krvi 0,46 mg/l alkoholu v dychu 0,96 promile, v čase o 11.07 hodine 0,34 mg/l alkoholu v dychu a v čase o 14.03 hodine 0,16 mg/l alkoholu v dychu, ako aj pri odbere krvi o 15.30 hodine skúške na alkohol plynovou chromatografiou, bola v krvi zistená koncentrácia etylalkoholu v hodnote 0,26 promile. Žalobca požitie alkoholických nápojov nepopieral a nevyužil svoju zákonnú možnosť podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. do vydania napadnutého rozhodnutia nadriadenému orgánu predložiť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré by ho mohli zbaviť prípadnej viny. Taktiež nepožiadaval o stanovenie inej lehoty na dodržanie ustanovenia § 237 ods. 1 citovaného zákona.

Súd poukázal na čl. 1 ods. 1 písm. a/ nariadenia ministra vnútra SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru, bod 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 2/2002 o úvahách na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, v znení rozkazu Ministra vnútra SR č. 63/2003 Z. z. podľa, ktorých za porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti, zvlášť hrubým spôsobom, sa považuje, ak sa u príslušníka PZ pri nástupe do výkonu služby alebo počas výkonu služby zisti, že je pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok.

Súd konštatoval, že s vyššie uvedenými internými predpismi, ako aj s textom zákona č. 73/1998 Zb. bol žalobca dostatočne oboznámený a teda mal vedomosť o tom, aké následky, v prípade ich porušenia môže očakávať. Napriek tejto skutočnosti v predmetný deň nastúpil na výkon služby pod vplyvom alkoholu. Krajský súd v Bratislave dospel k totožnému záveru ako žalovaný správny orgán a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona. Je nesporné, že na základe vyhodnotenia dôkazov obsiahnutých v administratívnom spise, je možné dospieť k záveru, že žalobca svojím konaním naplnil znaky prepustenia podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona 73/1998 Zb. Námietky žalobcu, že žalovaný nezhodnotil 32 rokov aktívnej služby policajného zboru, súd nepovažoval za relevantné, nakoľko zákon č. 73/1998 Zb. s takouto možnosťou nepočíta, to znamená, že podľa zákona aktívne a svedomité plnenie uložených úloh v uplynulom čase, nemôže byť ospravedlnením pre protiprávne konanie žalobcu. Ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona 73/1998 Zb. neobsahuje žiadne poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie - porušenie služobnej prisahy či služobnej povinnosti, a preto skutočnosť, že žalobca dosiaľ riadne plnil svoje povinnosti a nebol disciplinárne stíhaný nemôže byť skutočnosťou relevantnou pre posúdenie veci. Rovnako podľa názoru súdu, nemôže obstať obrana žalobcu spočívajúca v tom, že alkoholické nápoje musel požívať z dôvodu, aby získal informácie v ďalšom ním vyšetrovanom prípade. V prípade, ak došlo k situácii, že žalobca vo večerných hodinách, deň pred nástupom do služby požíval alkoholické nápoje v prítomnosti svojho informátora, nemal na druhý deň nastúpiť do služby, ale mal požiadať o riadnu dovolenku. Súd konštatoval, že konanie, ktorého sa žalobca dopustil, je v rozpore s obsahom služobnej prisahy, keď hrubé porušenie služobnej prisahy videl v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď napriek oboznámeniu sa so sprísnenými opatreniami v súvislosti s požívaním alkoholu, nastúpil do výkonu štátnej služby pod vplyvom alkoholických nápojov. Súd konštatoval, že splnená bola aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočívala v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, týkajúcimi sa požívania alkoholických nápojov v súvislosti s výkonom štátnej služby, sa takéhoto konania dopustil. Konanie žalobcu je o to vážnejšie, že službu vykonával ako riadiaci pracovník.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal riadne a včas odvolanie žalobca písomným podaním zo dňa 9. januára 2013 č. 1. 63 spisu a žiadal aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil ako aj rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V dôvodoch poukazoval na skutočnosti, ktoré uviedol podrobne v odvolaní z 18. júla 2012 proti skoršiemu rozsudku Krajského súdu v Bratislave pod č. 4S/135/2009 zo dňa 20. apríla 2012, s ktorými sa stotožnil. Uviedol, že nie je zanedbateľnou skutočnosť, že prepustenie, v porovnaní s vykonanou prácou, čestným, statočným a disciplinovaným výkonom štátnej služby za dobu 32 rokov je neadekvátne a neprimerane prísne, čo preukazuje aj záznam o odmenách a trestoch, z ktorého je zrejmé,

že za 32 rokov aktívneho výkonu štátnej služby v PZ bol, 122 krát disciplinárne odmenený a to najmä za trvalé dosahovanie veľmi dobrých výsledkov, za vzorný výkon služby, za zodpovedné plnenie povinností, za aktívny a iniciatívny prístup k plneniu služobných úloh, za svedomitú a iniciatívne plnenie služobných úloh atď.. Za 32 rokov výkonu štátnej služby nebol disciplinárne potrestaný, a nemal ani raz žiadny problém s požívaním alkoholických nápojov.

? Počas celej doby 32 rokov výkonu štátnej služby postupoval podľa platných právnych predpisov a bol policajtom čestným, statočným a disciplinovaným, svoje sily a schopnosti vynakladal na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a ochranu verejného poriadku, sa riadil Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými predpismi tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prisaha príslušníka PZ.

? Z toho dôvodu pokladal prepustenie za neprimerané a neúmerne tvrdé, a tiež za nezákonné a nespravodlivé.

? Tvrdil, že konanie, za ktoré bol prepustený, nenapĺňa ani formálne, ani zákonné a ani materiálne znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., nakoľko nie je zvlášť hrubým porušením služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti, vzhľadom na riadny, čestný, statočný a disciplinovaný, 32 ročný výkon štátnej služby v Policajnom zbore bez disciplinárneho previnenia, nie je splnená ani podmienka skutkovej podstaty prepustenia spočívajúca v jeho ponechaní v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru bez toho, aby to bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR číslo 1Sž-o-NS 100/2004 zo dňa 24. mája 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2005 a poukázal, že ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. v sebe obsahuje viacero pojmov, ktoré musia byť v súhrne splnené, aby mohlo byť prístupné k prepusteniu policajta zo služobného pomeru. Naplnenie znakov týchto pojmov musí byť dostatočne preukázané a musí sa prihliadnuť k tomu, že ide o krajné riešenie vo vzťahu k policajtovi. ?? Okrem toho je potrebné citlivo zvážiť a prehodnotiť postup žalovaného, či je splnená aj podmienka, ktorú vyžaduje zákon pre prijatie personálneho opatrenia - prepustenia, či by ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Je nesprávnym neprihliadnuť k tomu, že žalobca 32 rokov vykonával štátnu službu bez najmenších problémov, bez najmenších previnení, čestne, statočne a disciplinovane. Za danej situácie je dôvodné tvrdiť, že postih žalobcu je neprimerane prísny a jeho prepustenie nebolo dôvodné, pretože nebola splnená podmienka vyžadujúca sa pre toto personálne opatrenie spočívajúca v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by nebolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

? Aj podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR, nie každé porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti naplňuje materiálne znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., ale len také porušenie, ktoré je nad rámec a vymyká sa z bežného, alebo hrubého porušenia, teda také, ktoré sa ako to vyžaduje zákon, vymyká z uvedeného a je skutočne zvlášť hrubým porušením služobnej prisahy alebo služobných povinností, pri súčasnom splnení podmienky, že ponechanie policajta by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

? Skutočnosť, že povolanie v PZ berie ako svoje celoživotné poslanie je preukázaná nielen dlhoročným čestným výkonom štátnej služby, ale aj osobnou evidenčnou kartou, z ktorej vyplýva jeho kariérny postup. V PZ začal prakticky "od ulice", počas doby výkonu služby si zvyšoval kvalifikáciu, bol sústavne povyšovaný do vyšších a vyšších hodností a tiež funkcií, až sa prepracoval svojou dlhoročnou čestnosťou, svedomitosťou a disciplinovanosťou do hodnosti plukovník.

? Pri komplexnom posúdení veci, vzhľadom na mnohoročný, prakticky celoživotný čestný, statočný a disciplinovaný výkon štátnej služby, v nadväznosti na skutok, ktorý je predmetom konania, je vyvodenie personálneho opatrenia nielen neadekvátne prísne, ale aj nespravodlivé, nakoľko nikdy nemal a ani nemá problém s požívaním alkoholických nápojov, pretože alkoholické nápoje požíva len veľmi zriedkavo, príležitostne a v malých množstvách na spoločenských akciách a rodinných oslavách, v akceptovateľnej a spoločensky a kultúrne primeranej a prijateľnej miere. Nikdy na pracovisku nebol pod vplyvom alkoholických nápojov. Táto skutočnosť je žalovanému známa a je ju možné preukázať knihou kontrol na požívanie alkoholu, ktoré boli vykonávané pravidelne, alebo námatkovo. Pri uvedených kontrolách, nikdy u neho nebolo zistené požitie alkoholických nápojov.

? Počas celej doby výkonu štátnej služby vždy postupoval podľa platných právnych predpisov. Je presvedčený, že ak človek raz po mnohoročnom čestnom, statočnom a disciplinovanom výkone štátnej služby sa dostane do nejasnej a zložitej situácie, a aj to v podmienkach prehnané horlivosti objasnenia trestného skutku lúpeže spáchané na poškodenej prestárlej osobe, nie je nevyhnutné vec ihneď posúdiť

ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti, ale treba vec posúdiť, ako vo všetkých súvislostiach, vzhľadom na konkrétny prípad a osobu policajta so zohľadnením jeho dlhoročnej minulosti a prístupu k plneniu si služobných povinností, nakoľko za danej právnej situácie navodzuje sa v plnej miere nesprávny a nespravodlivý dojem, že v jeho osobe sa jedná o osobu, ktorá v nadmernom množstve požíva alkoholické nápoje (alkoholika), čo sa však ani len z časti nezakladá na pravde, nakoľko nikdy vo svojom živote v nadmernej miere nepožíval alkoholické nápoje.

? V neposlednom rade poukazoval na to, že uvedeným postupom bola porušená aj Ústavou garantovaná rovnosť občanov pred zákonom, keď v obdobných, ale aj iných pracovnoprávných vzťahoch občanov voči štátu, v štátnej službe, kde sa vyžadujú identické resp. veľmi podobné podmienky ako u príslušníkov PZ, neboli vyvedené také extrémne prísne dôsledky, ktoré prípady sú verejnosti známe, nakoľko boli publikované masmédiami.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril podaním z 20. januára 2014, zotrval na doterajších vyjadreniach a žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu, odvolacím súdom ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu, alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej len „najvyšší súd“, „odvolací súd“) (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bol deň vyhlásenia rozhodnutia zverejnený na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej 5 dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu odvolací súd zistil, že prvostupňové rozhodnutie žalobca napadol rozkladom, o ktorom rozhodoval žalovaný skorším rozhodnutím Č.p. : SLV-38/PK-2009 zo dňa 21. mája 2009, ktorý prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a rozklad žalobcu zamietol. Toto rozhodnutie žalovaného bolo predmetom súdneho prieskumu, v konaní Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozsudkom 4S/135/2009-71 zo dňa 20. apríla 2012 žalobu žalobcu zamietol. Na základe odvolania žalobcu rozhodoval o odvolacom konaní NS SR, ktorý rozsudkom 3Sžo/38/2012 zo dňa 9. októbra 2012 skorší rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. SLV-38/PK-2009 zo dňa 21. mája 2009 zrušil, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení konštatoval, že „senát odvolacieho súdu po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a krajského súdu dospel k záveru, že v tomto prípade sa žalovaný námietkou žalobcu týkajúcou sa motívu jeho konania, stretnutia s osobou a odovzdania informácií k objasneniu skutku lúpežného prepadnutia dostatočne nezaoberal a len vo vyjadrení k žalobe stručne uviedol, že skutočnosti vzťahujúce sa k lúpežnému prepadnutiu, nemajú žiaden vzťah k tomu, že dňa 10. decembra 2008 nastúpil do výkonu štátnej služby a vykonával ju pod vplyvom alkoholu. Žalovaný neprihliadol ani k tomu, že žalobca vyše 32 rokov vykonával štátnu službu bez disciplinárneho postihu, a že s jeho prepustením nesúhlasil odborový orgán, ktorý navrhol vec riešiť v disciplinárnom konaní. Ak sa žalovaný s uvedenými skutočnosťami nevyporiadal, čo ušlo aj pozornosti prvostupňového súdu, ide o pochybenie pri zistení skutkového stavu, ktorý je nedostačujúci na posúdenie veci.“

Úlohou odvolacieho súdu v tomto konaní bolo posúdiť, či napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave je vecne správny, či žalovaný, v preskúmanom rozhodnutí, sa dôsledne riadil vysloveným právnym názorom, v skoršom rozsudku NS SR 3Sžo/38/2012 zo dňa 9. októbra 2012 a v súlade s ním doplnil zistenie skutkového stavu a svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil. Bolo potrebné posúdiť, či záver prvostupňového súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je zákonné, je správny.

Z administratívneho spisu žalovaného najvyšší súd zistil, že dňa 10. decembra 2008 v čase od 07.30 hodiny vykonával žalobca V. X. Q. D. štátnu službu ako zástupca riaditeľa a súčasne riaditeľ ÚJKP OR PZ v Bratislave I. V rámci svojej kontrolnej činnosti zamestnanci odboru kontroly Krajského riaditeľstva PZ v O., v uvedený deň v čase o 10.38 hodine vykonali u žalobcu za prítomnosti príslušníka nadriadeného orientačnú dychovú skúšku na zistenie, či štátnu službu nevykonáva pod vplyvom

alkoholických nápojov. Výšetrenie na zistenie alkoholu bolo vykonané prístrojom Alco-senzor IV CM, výr. č. 058926, pričom u žalobcu bola nameraná hodnota 0,46 mg/l vydychovaného vzduchu (0,96 promile), v čase od 11.07 hodine bola vykonaná opakovaná dychová skúška, pri ktorej bola nameraná hodnota 0,34 mg/l vydychovaného vzduchu (0,71 promile) a v čase o 14.03 hodine ďalšia opakovaná dychová skúška, pri ktorej bola nameraná hodnota 0,16 mg/l vydychovaného vzduchu (0,33 promile). Následne v čase o 15.30 hodine bola žalobcovi odobratá krv ku skúške na alkohol a plynovou chromatografiou bola zistená koncentrácia etylalkoholu v hodnote 0,26 promile. Za uvedené konanie, ktoré bolo vyhodnotené nadriadenými ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, bol žalobca personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 38 zo dňa 26. januára 2009 prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, z dôvodu zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a služobnej disciplíny, ktoré spočíva v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholických nápojov.

Rozklad žalobcu podaný proti personálnemu rozkazu žalovaný rozhodnutím Č. p.: SLV-38/PK-2009 zo dňa 21. mája 2009 zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. K námietke žalobcu týkajúcej sa jeho doterajšieho hodnotenia a pracovných výsledkov uviedol, že jedine minister vnútra v medziach zákona a v súlade s povolenou voľnou úvahou (správne uváženie), posúdi intenzitu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti. Na základe všetkých dôkazov zadovážených v konaní, ich zhodnotenia vo vzájomných súvislostiach, dospel minister vnútra k záveru, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Zákon č. 73/1998 Z. z. v ustanovení § 1 upravuje štátnu službu príslušníkov policajného zboru (ďalej „štátna služba“) a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby.

Tretia časť zákona v ustanovení § 47 až § 63 upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnu právomoc, a deviatu časť zákona skončenie služobného pomeru v ustanoveniach § 189 až 199.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný:

- a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, požívatinu a liečivá, ktoré obsahujú alkohol a iné návykové látky, na miestach výkonu štátnej služby a v dobe výkonu štátnej služby ani mimo týchto miest, nenastupovať pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby a dodržiavať ustanovený zákaz fajčenia na miestach, kde sa vykonáva štátna služba, ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby minister môže povoliť požívanie alkoholu, požívatín a liečiv obsahujúcich alkohol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Služobný pomer sa končí podľa ustanovenia § 189 písm. c/ prepustením.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie

potrebné podklady.

Podľa § 233 ods. 2 oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania.

Podľa § 241 ods. 1 zákona 73/1998 Z. z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza, táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

Podľa § 241 ods. 2 citovaného zákona výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovením právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

Podľa § 241 ods. 3 citovaného zákona v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Odvolací súd zistil, že žalovaný nevykonával, v súvislosti s preverením tvrdenia žalobcu ohľadne skutkových okolností a jeho motívu stretnutia sa s osobou v súvislosti s objasnením skutku lúpežného prepadnutia, žiadne dokazovanie na preverenie obrany žalobcu. Tento postup žalovaného je aj v rozpore s názorom najvyššieho súdu vyslovenom v skoršom rozhodnutí, ktorý konštatoval pochybenie žalovaného pri zisťovaní skutkového stavu.

Najvyšší súd SR sa oboznámil s dôvodmi rozhodnutia žalovaného, ktorý k tvrdeniam žalobcu uviedol „odvolací orgán opätovne posúdil v medziach zákona v súlade s povolenou voľnou úvahou (správne uváženie), v ktorej je nezastupiteľný, intenzitu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti odvolateľa a dospel k záveru, že odvolateľ svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prepustenia, podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Zb., keď nastúpil a vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholu.

V tejto súvislosti boli posúdené aj skutočnosti uvádzané odvolateľom v rozklade, kde okrem iného uvádza, že v trvalom bydlisku si vo večerných hodinách dal do súvisu spôsob spáchania predmetného lúpežného prepadnutia na prestárlej osobe s obdobne páchanými trestnými činmi v minulosti Y. P., a preto sa rozhodol urýchlene konať. V uvedený deň niekedy po 20,00 hod. v centre mesta sa skontaktoval s osobou, ktorá mu už dlhšiu dobu poskytuje informácie. Iba dňa 9. decembra 2008 v rámci týchto stretnutí požil aj alkoholické nápoje a to skutočne v minimálnom množstve, keďže osoby v rámci stretnutia sa v prostredí požívania alkoholických nápojov nachádzali a požívali nápoje na miestach stretnutí a niektorí neboli ochotní bez alkoholu ani komunikovať. Nepociťoval zvlášť fyzickú únavu a s presvedčením, že nemôže byť pod vplyvom alkoholických nápojov vzhľadom k časovému odstupu jeho požívania a jeho malého množstva požitia. Teda z uvedeného vyplýva, že odvolateľ požíval alkoholické nápoje, ktorých užívanie odôvodnil tým, že tieto požíval mimo pracovného času na stretnutí s informátorom a za účelom zistenia informácií. Ako sám odvolateľ tvrdí, následne odišiel do svojej kancelárie, kde išiel preveriť získané informácie a vykonať lustrácie a previerky údajov k možným páchatelom a k Y. P. Pritom konštatuje, že on nenastúpil do priameho výkonu štátnej služby, ale mal iba úmysel odovzdať získané informácie príslušným nadriadeným a následne požiadať nadriadeného o udelenie služobného voľna. Nadriadený považuje za riadne a spoľahlivo preukázané, že odvolateľ nastúpil do výkonu štátnej služby a túto vykonával pod vplyvom alkoholu a obrana odvolateľa bola vyhodnotená ako snaha ospravedlniť svoje protiprávne konanie s cieľom vyhnúť sa prepusteniu zo služobného pomeru príslušníka PZ. Odvolací orgán zastáva názor a akceptuje činnosť operatívnych pracovníkov pri získavaní informácií k služobným veciam aj mimo výkon štátnej služby, ale v tejto súvislosti je dôležité uviesť a podotknúť, že minister vnútra SR vydaním nariadenia č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru stanovil jednotný postup pre všetkých príslušníkov PZ, a to bez ohľadu na ich služobné zaradenie a činnosti, akým spôsobom sa bude posudzovať a kvalifikovať okrem iného konanie policajta najmä, keď vykonáva štátnu službu pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok. Je dôležité uviesť, že z uvedeného interného predpisu

nevyplývajú žiadne výnimky a ani poľahčujúce okolnosti. Taktiež poľahčujúce okolnosti neupravuje ani zákon (č. 73/1998 Z. z.) vo svojich ustanoveniach. Minister vnútra SR v danom prípade podľa § 136 písm. d/ zákona nepovolil požívanie alkoholu, požívatín a liečiv obsahujúcich alkohol“.

K skutočnosti, že žalobca štátnu službu vykonával 32 rokov bez disciplinárneho postihu a, že s prepustením nesúhlasil odborový orgán, žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uviedol, že „konanie odvolateľa v samostatnom personálnom konaní nebolo posudzované ako disciplinárne previnenie alebo priestupok, ale ako konanie v rozpore so služobnou prisahou a služobnými povinnosťami policajta a ako také bolo aj v personálnom konaní dostatočne preukázané. Nadriadený v tomto konaní posudzoval aj doterajšie služobné výsledky odvolateľa, ako sa to uvádza aj v napadnutom rozhodnutí. Výhodnotením dôkazov dospel k záveru, že odvolateľ svojím konaním naplnil znaky prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona a preto predložil návrh ministrovi vnútra SR na realizáciu. Z uvedeného dôvodu je nedôvodná námietka, že po 32 rokoch aktívnej služby v PZ nepovažuje za správne jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ. Zhodnotenie doterajších výsledkov služby patrí do pôsobnosti služobných orgánov v rámci ich práva na voľnú úvahu. Aktívne a svedomite plnenie uložených úloh nie je a ani nemôže byť ospravedlnením pre jeho protiprávne konanie. Zákon v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ neobsahuje poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prisahy a služobnej povinnosti a preto nie je rozhodujúcou ani skutočnosť, že si odvolateľ doposiaľ riadne plnil svoje povinnosti a nebol disciplinárne stíhaný. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že aktívne plnenie uložených úloh policajtom je základnou služobnou povinnosťou každého policajta, a to počas celej doby príslušnosti k PZ, čo vyplýva priamo z ust. § 48 ods. 3 zákona. Svoju profesionálnu anamnézu odvolateľ sám negoval svojím protiprávnym konaním. Odvolací orgán ma za dostatočne preukázané, že napadnuté rozhodnutie aj v tomto smere bolo náležité odôvodnené tým, že aktívne a svedomite plnenie uložených úloh nie je a ani nemôže byť ospravedlním pre jeho protiprávne konanie. Na margo navrhovaného postupu odborového orgánu alebo odvolateľa predmetnú vec posudzovať ako disciplinárne previnenie je dôležité uviesť, že personálna pôsobnosť nadriadených a disciplinárna právomoc nadriadených sú dva samostatné na sebe nezávislé inštitúty, ktoré sa navzájom nevylučujú. Sú samostatne upravené jednak v jednotlivých ust. zákona a v konečnom dôsledku aj v interných predpisoch MV SR vydaných na základe zákona.“

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zistenie požitia alkoholických nápojov policajtom počas výkonu služby sa považuje za porušenie služobnej prisahy, služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, čím v prípade žalobcu bola splnená jedna zo zákonných podmienok skutkovej podstaty prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že podľa žalovaného bola splnená aj ďalšia kumulatívne vyžadujúca sa zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, ktorá spočívala v nemožnosti ponechať žalobcu v služobnom pomere, z dôvodu ujmy dôležitých záujmov štátnej služby, ktoré žalovaný videl v záujme na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny, všetkých záväzných právnych predpisov, všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti, na upevňovaní dôvery občanov v PZ a konšatoval, že je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený s prísnejšími opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, týkajúcimi sa požitia alkoholických nápojov v súvislosti s výkonom štátnej služby, sa takéhoto konania dopustil, zvlášť ako riadiaci pracovník, ktorý by mal byť príkladom vo vzťahu k podriadeným.

Žalovaný konšatoval, že konanie žalobcu nebolo posudzované ako disciplinárne previnenie alebo priestupok, ale ako konanie v rozpore so služobnou prisahou a služobnými povinnosťami, ktoré žalobca porušil zvlášť hrubým spôsobom teda a jednalo sa o personálne opatrenie.

Odvolací súd konštatuje, že k naplneniu ust. § 192 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona je potrebné kumulatívne splnenie dvoch zákonných podmienok.

1/ porušenie služobnej prisahy alebo služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom

2/ preukázanie, že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitým záujmom štátnej služby.

Splnenie prvej zákonnej podmienky žalovaný odvodzoval od porušenia povinnosti policajta uloženými v rozkaze Ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšení morálneho stavu a disciplíny príslušníkov

PZ, rozkaze Ministra vnútra SR č. 2/2012, v ktorom minister určil, že zistenie požitia alkoholických nápojov počas výkonu štátnej služby sa považuje za porušenie služobnej prisahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom, vo väzbe na ust. § 17 ods. 1 zákona vymedzujúce služobnú prisahu, § 47 zákona vymedzujúce služobnú disciplínu a povinnosti policajta vymedzené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ ako aj v § 136 písm. d/ zákona 73/1998 Zb. Podľa názoru odvolacieho súdu, v súlade aj s názorom krajského súdu, splnenie prvej, z dvoch kumulatívnych podmienok bolo v konaní preukázané.

Pre naplnenie skutkovej podstaty personálneho opatrenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona - bolo potrebné kumulatívne splnenie oboch zákonných podmienok. Splnenie týchto zákonných podmienok musí byť vyhodnocované vo vzájomnej súvislosti, čo znamená, že bolo potrebné zistenie požitia alkoholických nápojov počas výkonu služby (ďalej len „posudzované konanie“) vyhodnocovať vo väzbe na skutkové okolnosti tohto zistenia (miesto zistenia, spôsob konkrétneho výkonu služby, miera zisteného alkoholu a pod.) ako aj vyhodnocovať akým spôsobom žalobca do posudzovaného konania vykonával štátnu službu, plnil si svoje povinnosti a bol hodnotený práve vo väzbe na vyhodnotenie splnenia druhej zákonnej podmienky.

Žalovaný i napriek tomu, že bol viazaný vysloveným právnym názorom skoršieho rozsudku NS SR nevyhodnocoval tvrdenia žalobcu o 32 ročnej štátnej službe bez disciplinárnych previnení, o poskytnutých odmenách, práve vo väzbe na preukázanie splnenia druhej zákonnej podmienky prepustenia zo služobného pomeru.

Za vyhodnotenie v tomto smere nemožno považovať konštatovanie žalovaného, že v prípade porušenia služobnej prisahy a služobných povinností, uvedené tvrdenia (že 32 rokov vykonával žalobca štátnu službu bez disciplinárnych previnení a bol odmeňovaný) nie sú rozhodujúce a nie sú poľahčujúcimi okolnosťami pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prisahy a služobnej disciplíny, a že ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Zb. nevymedzuje poľahčujúce okolnosti.

Odvolací súd súhlasí s názorom žalovaného, aj s názorom prvostupňového súdu, že k preukázaniu porušenia služobnej prisahy a služobnej disciplíny konaním žalobcu došlo, bez ohľadu na to, akým spôsobom do zistenia porušenia vykonával štátnu službu.

Podľa odvolacieho súdu, však absentuje v rozhodnutí žalovaného správna úvaha a teda zdôvodnenie preukazujúce naplnenie druhej kumulatívnej zákonnej podmienky pre skončenie služobného pomeru žalobcu. Správny orgán k naplneniu tejto podmienky uvádza len všeobecné konštatácie týkajúce sa porušenia služobnej prisahy a služobnej disciplíny, bez vyhodnotenia všetkých konkrétnych okolností skutku a osoby žalobcu.

Každé porušenie služobnej prisahy a služobných povinností a jeho dôsledky na ponechanie „porušiteľa v služobnom pomere“, bez ujmy dôležitých záujmov štátnej služby, je potrebné vyhodnocovať individuálne a to vo vzťahu ku konkrétnym skutkovým okolnostiam zisteného porušenia a k posudzovanej osobe a jej statusu, ktorý v policajnom zbore do zistenia porušenia mala, práve vo vzťahu k naplneniu druhej kumulatívnej podmienky ust. §192 ods. 1 písm. e/ O.s.p., i keď v prípade riadiacich pracovníkov sú kritéria ich správania a vyhodnocovanie ich porušenia prísnejšie. Takýto postup je potrebný o to viac, že skončenie služobného pomeru je jeden z najprísnejších personálnych opatrení, ktoré zákon 73/1998 Zb. upravuje.

Odvolací súd zdôrazňuje, že rozkazy ministra vnútra o zákaze používania alkoholických nápojov počas výkonu služby sú na mieste, keď práca policajtov ako verejných činiteľov je náročná a vyžaduje si kladenie zvýšených požiadaviek na výkon ich služby, o to viac keď úlohou policajného zboru policajtov je „pomáhať a chrániť“.

To však neznamená, že pre naplnenie skutkovej podstaty personálneho opatrenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona, v prípade porušenia disciplíny a služobnej prisahy zvlášť hrubým spôsobom, nie je potrebné skúmať konkrétne okolnosti skutku, a vyhodnocovať ich vo väzbe na splnenie druhej kumulatívnej zákonnej podmienky ako i vyhodnocovať - charakter doterajšieho výkonu služby policajta. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného vo vzťahu k naplneniu druhej podmienky § 192 ods. 1 písm. e/ zákona nie je riadne zdôvodnené najmä vo vzťahu k tvrdeným argumentom žalobcu o jeho doterajšom spôsobe výkonu služby, keď ani nevyhodnocuje všetky okolnosti posudzovaného konania.

V prípade odlišného vyhodnocovania druhej zo zákonných podmienok § 192 ods. 1 písm. e/ zákona (inak než v tomto rozhodnutí vyslovil odvolací súd) bolo by v prípade zistenia požitia alkoholických

nápojov počas výkonu služby policajta bezvýznamne aké množstvo alkoholických nápojov policajt požil, ako sa konkrétne pod ich vplyvov správal, v akej konkrétnej situácii, či to bolo na verejnosti, či pod vplyvom alkoholu riadil motorové vozidlo, ohrozil majetok, životy, zdravie, aké bolo jeho doterajšie pôsobenie v PZ, ako bol vyhodnocovaný jeho status príslušníka PZ do tohto zistenia, a aj aké konkrétne dôsledky malo posudzované konanie vo vzťahu, k verejnosti občanom, ako aj možným následkom a škodám.

Odvolací súd pri aplikácii § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 11. apríla 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a §224 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal ich náhradu.

Žalobca bol v konaní oslobodený od platenia súdneho poplatku (§4 ods. 2 písm. k/ zákona 71/1992 Zb.) Trovy konania pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky ministerstva spravodlivosti SR 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb, špecifikovaných podaním právneho zástupcu žalobcu zo dňa 26. júna 2013(za prvostupňové konanie) takto :

2 úkony právnej pomoci (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v znení účinnom do 30. júna 2013.) po 60,07 eur (prevzatie a príprava zastúpenia + podanie žaloby), spolu 120,14 eur a k tomu prislúchajúci (§ 16 ods. 3 vyhlášky) režijný paušál 2x po 7,81 eur v celkovej výške 15,62 eur, (odvolací súd bol viazaný výškou uplatneného úkonu právnej pomoci žalobcom - 60,07 €)

celkové trovy prvostupňového konania predstavujú sumu 135,76 eur,

I keď v písomnom podaní z 26. júna 2013 si právny zástupca žalobcu uplatnil aj úkon právnej pomoci, účasť na pojednávaní Krajského súdu v Bratislave z obsahu súdneho spisu a zápisnice z pojednávania pred Krajským súdom v Bratislave, zo dňa 5. decembra 2013 čl. 46 spisu, odvolací súd zistil, že právny zástupca žalobcu sa pojednávania pred Krajským súdom v Bratislave nezúčastnil, preto mu uplatnený úkon právnej pomoci v rámci trov prvostupňového konania, odvolací súd nepriznal.

Keďže rozsudok prvého stupňa bol zmenený, žalobca ma právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p., v lehote najneskôr do 3 troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, neboli vyčíslené, preto odvolací súd postupoval podľa § 151 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.